

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A vitatott rendeletet a Tanács annak érdekében fogadta el, hogy eleget tegyen az Európai Közösségek Bírósága 2003. január 9-én a C-76/00 P sz. ügyben meghozott ítéletének. Ez az ítélet megváltoztatta az Elsőfokú Bíróság T-33/98. sz. és T-34/98. sz. Petrotub és Republica kontra Tanács⁽¹⁾ egyesített ügyekben 1999. december 15-én hozott ítéletét, valamint a Petrotub S.A-ra és a Republica S.A-ra vonatkozóan megsemmisítette az egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről szóló 2320/1997/EK tanácsi rendeletet.

Keresetének alátámasztásául a felperes előadja, hogy a Tanács túllépte az EK 233. cikke szerinti diszkrecionális hatáskörét, mert az ítéletet úgy hajtotta végre, hogy ezzel megsértette a 384/96/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 6. cikk (1) és (9) bekezdését és 2. cikk (11) bekezdését. Pontosabban, a felperes azt állítja, hogy a 6. cikk (9) bekezdését azzal sértették meg, hogy a vitatott rendelet az első vizsgálat adatai alapján fogadták el, noha több mint 15 hónap eltelt annak kezdete óta. Továbbá a 6. cikk (1) bekezdését azzal sértették meg, hogy az elfogadott dömpingellenes intézkedések nem az eljárás megindítását közvetlenül megelőző legalább hat hónap adatain alapulnak. A felperes azt is állítja, hogy a vitatott rendelet nem tartalmazza annak kellő indokát, miért vetették el a dömpingkülönbözöt számításának a 384/96. rendelet 2. cikk (11) bekezdésében írt első két módszerét és miért alkalmazták a harmadik módszert. A fentiekben foglaltak alapján felperes azt is állítja, hogy a vitatott rendelet a 384/1996. rendelet 2. cikk (11) bekezdését, valamint az EK 253. cikkét is sérti.

⁽¹⁾ HL L 40., 2004.2.12., 12. o.

⁽²⁾ EBHT 1999. II-3937. o.

⁽³⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

Donal Gordon által 2004. május 7-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-175/04. sz. ügy)

(2004/C 179/33)

(Az eljárás nyelve: angol)

Donal Gordon, lakóhely: Brüsszel (Belgium), képviseli M. Byrne, Solicitor, 2004. május 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság határozatát, eleget téve az R/402/03 felperesi panasznak;
- nyilvánítsa érvénytelennek a személyzeti szabályzat 43. cikke végrehajtására vonatkozó általános rendelkezésekről szóló,

2002. április 26-i bizottsági határozatot vagy a vonatkozó folyamatban levő intézkedést abban a részében, amelynek értelmében minden jelentés véglegesítésére azelőtt kerül sor, mielőtt ugyanabban az egységben ugyanazon besorolási osztályhoz tartozóknál a jogorvoslati eljárást lefolytatták volna;

- nyilvánítsa érvénytelennek a 2002. december 3-i 99-2002 közigazgatási közleményt vagy a vonatkozó folyamatban levő intézkedést abban a részében, amelyben egy elérendő átlagos osztályzatot állít fel;
- állapítsa meg, hogy a felperest szakmai előmenetelével, személyével és egészségével kapcsolatban ért vagyoni károkat meg kell téríteni;
- kötelezze a Bizottságot a jelen eljárás teljes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresete alátámasztására elsőként a felperes előadja, hogy megsértették az alapvető eljárási követelményeket és a védelmi jogokat, mivel az ellenjegyző tisztviselő 5 munkanapon belül nem beszélgetett el az érintett tisztviselővel, ahogy azt a személyzeti szabályzat 43. cikk végrehajtására vonatkozó általános rendelkezésekről szóló, 2002. április 26-i bizottsági határozat 7. cikk (5) bekezdése előírja.

A felperes ugyanakkor arra hivatkozik, hogy az ellenjegyző tisztviselő a szakmai előmeneteli jelentés aláírásával nyilvánvaló értékelésbeli tévedést követett el, mivel visszas és ellentmondásos adatok álltak a rendelkezésére. A felperes továbbá hivatkozik a hatáskörrel való visszaélésre, mivel az ellenjegyző nem tett semmit annak érdekében, hogy egy ilyen nyilvánvaló értékelésbeli tévedést kijavítson.

A felperes végül hivatkozik az alapvető eljárási követelmények és a védelmi jogok megsértésére, mivel a 2002. április 26-i bizottsági határozat által felállított belső jogorvoslati rendszer eredendően nem hatékony, tekintettel egyrészt arra, hogy amikor egy panasz benyújtásra kerül, az ugyanazon egységben hozott többi jelentést – amelyekhez a vitatott jelentés az átlagos osztályzat révén hozzákapcsolódott – már visszavonhatatlanul jóváhagyták, másrészt arra, hogy a panaszok elrendezésére félretett pontok száma korlátozott.

Luigi Marcuccio által 2004. május 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-176/04. sz. ügy)

(2004/C 179/34)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Luigi Marcuccio, képviseli Alessandro Distante, avvocato, 2004. május 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.